

عنوان مقاله:

بررسی میزان اثرگذاری مولفه پترواسلام بر سیاست های منطقه ای عربستان سعودی در افق 1414 شمسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بنیادین و کاربردی جهان اسلام، دوره 1، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید حمزه صفوی - استادیار مطالعات منطقه ای، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سید محمد مهدی قادری - دانش آموخته مطالعات منطقه ای، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بسیاری از پژوهشگران عرصه روابط بین الملل سابقه استفاده از ابزار حامل های انرژی به عنوان یک مولفه قدرت در سیاست را به جنگ رمضان 1973 و درگیری کشورهای عربی با رژیم صهیونیستی باز می گردانند. جنگ 1973 و متعاقب با آن دو شوک نفتی بزرگ که همزمان با تحریم فروش نفت به اسرائیل، قیمت این حامل انرژی را به شدت در سطح جهانی افزایش داد، نه تنها بر مناسبات سیاسی بین المللی اثرگذار بود بلکه به عنوان یک مفهوم نوین نیز در حوزه ادبیات سیاسی نمود پیدا کرد. پترواسلام که از آن به عنوان بهره گیری کشورهای اسلامی از ابزار نفت برای پیشبرد مقاصد خود یاد می کنند، مفهوم عامی است که در سال های اخیر و به ویژه پس از به حکومت رسیدن سلمان بن عبدالعزیز و ولیعهد جوان وی یعنی محمد بن سلمان معنایی خاص و ویژه تر یافته است. به عبارت دیگر امروزه و پس از گذشت بیش از چهار دهه از جنگ 1973 تنها نمود مهم بهره گیری از پترواسلام کشور پادشاهی سعودی است که به واسطه نفت و قرائت اسلام گرایی خاص خود در پی گسترش و بسط نفوذ سیاسی خود در سایر نقاط جهان است. پژوهش حاضر ضمن بررسی چگونگی تحول یافتن مفهوم نظری پترواسلام در گذر زمان، در پی مشخص ساختن این نکته خواهد بود که حکومت سعودی چگونه به واسطه توجه و تمرکز به مفهوم پترواسلام درصدد تسلط و تفوق بر جهان اسلام برآمده و به چه میزان این ابزار قدرتمند کنش های منطقه ای پادشاهی سعودی را در افق 1414 شکل می دهد.

کلمات کلیدی:

پترواسلام، عربستان سعودی، صادرات نفت، جهان اسلام، سیاست منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025624>

